

Den særlige komité består ifølge konventionens artikel 15 af en repræsentant for hver af de kontraherende stater samt for kommissionen. Komiteen har efter artikel 20 kompetence til at ændre visse tidsfrister, der er fastsat i konventionen, og gennemførelsesforskrifterne i denne. Endvidere kan den særlige komité vedtage eller ændre regulativet for de afgifter, der skal betales af patenthaverne og andre, jfr. artiklerne 26 og 49. Det følger af EF-konventionens artikler 22 og 23, jfr. art. 36 i Den europæiske Patentkonvention, at disse afgørelser kan træffes med kvalificeret flertal, og at der således ikke kræves enstemmighed.

Ifølge EF-konventionens artikel 51 tilkommer kompetencen til at træffe afgørelser om et fællesskabspatents ophør enten administrationsafdelingen eller et annullationskammer.

I den nu foreliggende udformning af EF-konventionen tilkommer det de nationale domstole at træffe afgørelser om patentkrænkelser, om udstedelse af tvangslicenser og om retten til patent i forholdet mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager, men konventionen indeholder dog i 6. afdeling nogle bestemmelser om, hvilken stats domstole der er kompetente, og om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme m.v. Endvidere findes i artikel 73 en bestemmelse svarende til EØF-traktatens artikel 177 om kompetence for EF-domstolen til at afgøre præjudicielle spørgsmål i sådanne sager.

Konventionens 8. afdeling indeholder overgangsbestemmelser, der bl.a. åbner visse muligheder for, at stater, der tiltræder konventionen, kan tage forbehold over for nogle af bestemmelserne i en overgangsperiode. Konventionen er ifølge artikel 99 indgået for ubestemt tid.

For forholdet til grundlovens § 20 forekommer det mig især at være af betydning, at der ved de refererede bestemmelser tillægges de oprettede annullationsmyndigheder kompetence og endda enekompetence til at erklære et fællesskabspatent ugyldigt. Der er her tale om beslutninger med umiddelbar virkning for borgerne i de kontraherende stater, og de nationale domstole er endda afskåret fra at efterprøve beslutningerne. Jeg ser ikke rettere, end at der her er tale om overladelse af kompetencer, der har samme karakter som de kompetencer, hvis overladel-

se til mellemfolkelige organer i medfør af Den europæiske Patentkonvention antages kun at kunne ske under iagttagelse af grundlovens § 20.

Jeg finder det herefter ikke fornødent mere detaljeret at komme ind på de øvrige citerede bestemmelser i konventionen, men jeg skal dog nævne, at fastsættelse af årsafgifter synes størrelse synes at indebære en regelfastsættelse, der er umiddelbart forbindende for borgerne.

Justitsministeriets udtalelse af 9. februar 1983 indeholder en redegørelse for bemærkningerne til de tidligere lovforslag om ratifikation af de europæiske konventioner, hvortil jeg henviser. Som det fremgår heraf, har regeringen ved fremsættelse af lovforslagene tilkendegivet, at en dansk tiltrædelse såvel af Den europæiske Patentkonvention som af Fællesskabets Patentkonvention må anses for omfattet af bestemmelsen i grundlovens § 20. Sådanne tilkendegivelser fra regeringen, der umiddelbart har kompetencen til at afgøre, om en lov er omfattet af grundlovens § 20, må tillægges stor vægt. Som påpeget i den statsretlige litteratur spiller regeringens og lovgiverens tilkendegivelser en særlig væsentlig rolle som retskilde, når der er tale om fortolkning af grundloven. Jeg henviser herom til Alf Ross: Dansk Statsforfatningsret (3. udg.) side 47 og side 53.

Hertil kommer, at tilkendegivelser i folketinget under behandlingen af lovforslaget om tiltrædelse af Den europæiske Patentkonvention yderligere vil kunne underbygge den retlige betydning af regeringens tidligere tilkendegivelser. Såfremt det i forbindelse med en tilslutning i folketinget til Den europæiske Patentkonvention med $\frac{2}{3}$ flertal måtte blive fastslået, at det nødvendige flertal kun er opnået under den forudsætning, at Fællesskabets Patentkonvention ikke derefter vil kunne tiltrædes med almindligt flertal, vil der foreligge et fortolkningsdatum, som domstolene må antages at tillægge afgørende betydning, såfremt de i givet fald skulle få spørgsmålet forelagt.

I forbindelse med reglerne i kapitel III i patentloven af 1967 om nordiske patentansøgninger, der dog aldrig trådte i kraft, blev det overvejet, hvorvidt man kunne tillægge en fællesnordisk klageinstans afgørelsen af sager om meddelelse af patent, der alene havde tilknytning til Danmark. En sådan